

עין משפט
גר מצוה

שם א מ"י פ"יב מ"א
 חסרתי ה' ג סג
 עשן סנ ולחין קע טושיע
 ח"ט ס' דס ספ"י ז
 סו ב מ"י ספ"י ד
 טושיע סס ספ"י ד:
 סז ג מ"י סס ה' ב
 טושיע סס ספ"י ב:
 סח ד מ"י סס ה' ה
 טושיע סס ספ"י ז:

רבינו חננאל

[illegible]

הזהב פרק רביעי בבא מציעא

ואם לרבי טרפון לאחר כל
שם חוזר ומשני בטול מקח
ששתות דהויא מחילה לרבנן
מריית דיתר על שפות ללא

ולרבי טרפון נמי לא
חזרו בדר' טרפון ניהא
קא משוו להו אונאה
מי סברת פחות משל
משותות לרבנן דמי
לרבי טרפון כשתות עזי
בבבמאי שמחו מעיקרא
לרבנן לעולם חזרו
טרפון חזיר אונאה ש
סלקא הורא דאי
היום לרבנן בכדי שיראה
שמחו שמחו בשתות
מחילה ולרבנן אונאה
מקח לרבנן לעולם
שיראה לתגר או לקר
בכדי שיראה לתגר או
שתות ליתר על שתות
שנחננה חזרו ואילו
חזורין מאי ת"ש חזרו
כשלמא בטול מקח
לתגר או לקרבו ולר'
הכי חזרו אלא אי
לעולם חזרו אמאי
להו טפי דקא משוי לה
לא בטול מקח לא שש
פחות משתות נקטה
בבטול מקח: שתות קט'
וזה בכדי שיראה לה
כותיה דרבא אונאה
מקח יתר על שתות
קטה וחזרו אונאה
ירודה אומרי לא תן
שאנתיני זה זה בכ
לקרבו: עד מתי מו
רב נחמן לא שנו א
לעולם חזרו נימא מ
חכמים אי אמרת בכש

קמתן (ג.) דקמני מי שחולט
מחזירו ועוד דרבה גופיה
קמן א"כ משמע דקבר ליה
וזמיה בדבר שיח מחלוקת
דרבה דלמר שמוס קנה
בדבריה רה משום דקאי
וני בדרייתא זה זה כדדי
מיימי דלמר רה אמר לו
סולקמן (ד) (ג.) פריך
ייתא לא קמני רה משום
אבל רבא דקאי אמתני' לא
מיתלת דרי' גת אין פי'

שום ה"ב חזרו. אע"פ שגם
לחזור מ"מ חזרו משום
והיו לוקחים צבת אחת:
והחנן

נכדי שיראה: אלא לוקא. ש
אחרת כדמותה נמכרת בע

ולרצי קרפון נמי לאלתר הוי מחילס. פחות משנים: אמאי חורו.
הא כל היום דר' טרפון בשלים הוא דקאמר לנו ויחרו מאונאה
שלים ויהא הכל מחילה לאלתר: משפות ועד שלים לרצי קרפון.
הייא אונאה בשפות עצמה לרצו ואינו חילק על הכמים אלא

וידו על העליונה ואליה דרבנן
 שיהם חזקין: אי הכי, דרי טרפון
 אצטול מקח למדיה פליג: כחאי
 שמו: מעיקרא: מפשט: דמשתמו:
 בעול מקח לרבנן. דמצינא על
 לקמן אי לעולם חזר או כבדי שירא
 מפשט דמשתמו דלרבנן לעולם
 חזר ורי אמר להו ר' טרפון אונא
 וסה היו טרפון דכדי שירא על
 אונא שמו: אי אי אמר להו כל
 היום חזרו. חדא דבין לעולם חזר
 ובין שמו כל היום הנה שומא
 הוא לדידהו דשהות הרבה ית
 למקח כל היום ועוד אונא ית על שמו
 לא שירא דקמפסד להו בשמות
 עמה לרבנן כבדי שירא ולדידיה
 כל היום: דאי פ"ד בעול מקח לרבנן.
 כאונא כבדי שירא ואין בין אונא
 לרבנן מקח אלא דכונאין ידו על
 העליונה ובעביל מקח שיהם חזקין
 כי משו רבי טרפון לבעול מקח
 אונא אין זו טובה להם: שמו
 בשמות עמה כו'. דהא דלמנן משמות
 ועד שלם לר"ש כשמות לרבנן משמו
 ומעלה אמרי ולא שמו עמה: שמו
 סמאל לומר כו'. כלומר אם נאמ
 לומר פשטא דלעולם חזר דאי כבדי
 שירא מלי איכא כו': איכא דאילו
 שמו כו': כי ימי אמרין דכדידיה
 כבדי שירא עדיין ש' מילין אי
 גייהם: פשטו הכי חזרו. מעיקרא
 כי ש' להו ר' טרפון ית על שמו
 אונא דלרבנן בעול מקח ולא
 הרמיז זמן חזרה שמו בשמות עמה
 דמחילא כללית דלמנן ובי הד
 אמר להו כל היום חזרו דהממר להם
 ביהר על שמו ותגס להם יותר
 ממה שהביטם בשמות עמה
 דכדידיהם: אלא אי אכרס לעולם
 חזר. נהי נמי דשמות עמה משו
 להו אונא כרבנן דהאי דאמר לעיל
 שמו בשמות עמה שירא דמיקא
 הוה משום שמו דמעיקרא דקשא
 לן במאי שמו יתשא אחרת ית
 דשמו מעיקרא משום בעול מקח

היה דהוא לדרבנן לעולם ולר' טרפון היו סבורין כדו' שירא' דרין
אונא' דרבנן כי הדר אמר להו כל היום אחמי שמחה אונא' דרבנן
לעולם ולר' טרפון כל היום וכו' לא. ואי משום שמו' דרבי דרבנן
שירא' שירא' לו ידעידים כי היום הכהה הוא שנה שמעתי דמי טרפון
בביתו על השמות מפנים שפוסק בשמות שירא' שירא' וכו' למה
בשמות עמיה יפסחו לו מעט וחסא מחילה תאלכו תשחברין בשל
דבני טרפון כל אונא' שירא' על שמו: כעול מחא לא שמי.
ואין שנה אה שחוב להם כבדו דלא שחוי וכו' מיקרי וכו' נישא
הדין נתן לו שמו' כל היום לחזור וידוע המגלים מגלים כי נישא
הלכך פנס דשמות עמיה עדיף להו: הלכא פסוח שמות נקנה
מקח. לאחר: יסר על שמו' בעל מקח. ושיטתו מהרין: שמו'
נקנה. ואין אחד מהן יכול לחזור: ומסדיר אונא'. וליה ליה לרבי דר'
על העליות דמחני' דר' נתן דבביתא דקרייתא לר' נתן דרנא'
הוא ונחת לעומתא דרנא' פסקה בביתו והעליות לקמן דף קס"א וזכר
(ג.) וכו' וזה. אונא' וכוטול מקח: יד מוכר על העליונה. אם נתאלה
מוכר והוא הדין אם נתאלה לוקח ד לוקח על העליות וכו'
מוקמתינן לר' נתן (דף נא.) מאי דשיר מנתתנין חני דבביתא:
וקחו בידו ויכול להראות: מוכר. שאין בידו מה להראות ויחלל
אין יאמר הלכך לעולם חזר אם לא נמחירו שלמות בנימין:

מסדת היש"ם

(א) וקדושין חב: (ב) כ"ב
(ג) ו' ולקמן נ"א.
(ד) לעיל חט: לקמן נ"א.
(ה) עין דס"א.

נליין הע"ם

המים' דיה וא"ל וכו'
וה"ר יצחק ב"ר מרדכי.
עין לקמן דף ג ע"א חס'
ד"ה פ"א לחלק.

מוסף רש"י

פתחת משתות נקבה
מקח. לנמרי ולא יחזיר לי
המלכה כלום, דמחילה היא
(דעבית 112 צו 1). לא
שגר. דנכדי שרלזה ותי לא,
אלא ליקח (דע"ז חמ).

בית חנאל (דמיט)

[illegible]

לא דגרי דרני זייער גוט צו זיין
דאס איז דאס מערסטע
ער אלס לייט צו זיין

לכונן דת.
 בו לקחון דף טז ע"א.
 ג: וז"ל נ"ל כתב שאין ז"ל הא
 דאמר רבא הלכותא וכו' דלית
 לן לטעמי וכו'.